

Forslag

til

Lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

Fremsat den 1. februar 1973 af *justitsministeren*.

§ 1. Loven gælder for inddrivelse af skatter, afgifter, bøder og andre ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

§ 2. Udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af kommuner eller amtskommuner, foretages af pantefogeder, der ansættes af kommunerne.

Stk. 2. En pantefoged skal efter anmodning foretage udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af andre kommuner eller af amtskommuner.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om forretningernes foretagelse.

Stk. 4. Udgifter i forbindelse med udlægsforretninger, der foretages af pantefogeder, afholdes af den kommune, der har ansat pantefogeden.

§ 3. Udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af toldvæsenet, kan foretages af personer, der er bemyndiget dertil af toldvæsenet (toldfogeder).

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om forretningernes foretagelse.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter pante- og toldfogeder kan foretage udlæg for ydelser, der ikke er omfattet af §§ 2 og 3.

Stk. 2. Udlæg, som ikke foretages af pante- eller toldfogeder, foretages af fogedretten.

§ 5. Udlæg foretages, hvis ikke andet er bestemt i loven, efter reglerne i retsplejelovens kapitler 45-47.

Justitsmin. j. nr. L.A. 1972. 40002-70.

§ 6. Fogedretten træffer afgørelse om indsigelser mod udlæg, som fremsættes over for pante- eller toldfogeder. Afgørelsen træffes efter reglerne i retsplejelovens §§ 499-503. Pante- og toldfogeder kan henskyde tvivls-spørgsmål til fogedrettens afgørelse, selv om der ikke fremsættes indsigelser.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 træffes af den fogedret, som skulle have foretaget forretningen, hvis denne ikke havde været henlagt til de nævnte fogeder.

Stk. 3. Under forretningen kan indsigelser fremsættes over for pante- eller toldfogeden, der underretter fogedretten om indsigelserne. Efter forretningen kan indsigelser fremsættes over for fogedretten inden for et tidsrum af 14 dage fra forretningens foretagelse.

§ 7. Pante- og toldfogeder kan træffe bestemmelse om fremstilling af skyldnere ved politiets foranstaltning efter reglerne i retsplejelovens § 494, stk. 2 og 3. Der kan uanset bestemmelsen i retsplejelovens § 494, stk. 3, træffes bestemmelse om fremstilling for at fremskaffe oplysning om skyldnerens arbejdsgiver til brug for lønindeholdelse.

Stk. 2. Bestemmelse efter retsplejelovens § 497, stk. 2, kan kun træffes af fogedretten.

Stk. 3. Pante- og toldfogeder må ikke uden bemyndigelse fra fogedretten undersøge skyldnerens person.

§ 8. Bestemmelsen i retsplejelovens § 490 gælder ikke for udlæg, som foretages af pante- eller toldfogeder.

Stk. 2. Bestemmelsen i retsplejelovens §

F. t. l. vedr. inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

478, stk. 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor en pante- eller toldfoged har foretaget udlæg i en fordring.

§ 9. Forkyndelse for de enkelte skyldnere kan erstattes af en bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade. Bekendtgørelse kan først ske efter sidste rettidige betalingsdag, og udlæg kan tidligst foretages 7 dage efter bekendtgørelsen.

Stk. 3. Udlæg kan foretages uden forudgående forkyndelse eller bekendtgørelse, hvis dette tydeligt er angivet på indbetalingskort eller anden skriftlig meddelelse til skyldneren, hvori beløbets størrelse og sidste rettidige indbetalingsdag er anført. Udlæg kan tidligst foretages 7 dage efter sidste rettidige betalingsdag. Gives meddelelse efter sidste rettidige betalingsdag, kan udlæg tidligst foretages 7 dage efter afsendelsen af meddelelsen.

§ 10. Pante- og toldfogeder kan tilsige skyldneren til forretningen, såfremt denne

foretages i den kommune eller det told-distrikt, hvor skyldneren har bopæl eller opholdssted, eller hvorfra han driver erhvervsmæssig virksomhed.

§ 11. Fra den dag, da udlæg kan foretages, kan skyldneren med frigørende virkning betale det skyldige beløb til den, der skal foretage udlægget. Vedkommende kommune eller toldvæsenet kan dog bestemme, at betaling til pante- eller toldfoged kun kan ske under forretningen.

Stk. 2. Ansvar for de beløb, som betales til en pantefoged, påhviler den kommune, der har ansat ham.

§ 12. Loven træder i kraft den 1. januar 1974.

Stk. 2. Lov nr. 9 af 29. januar 1970 om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v. ophæves.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget har sammenhæng med forslag til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag (Udlæg og udpantning, lokalnavn vedrørende politiets virksomhed og behandling af klager over politiet m. v.).

De gældende regler om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v. findes i lov nr. 9 af 29. januar 1970 (Folketingstidende 1969-70, sp. 1861, 2337, 2657, 2782, tillæg A, sp. 1409, tillæg C, sp. 195).

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af det udkast til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v., der indeholdes i udlægsudvalgets betænkning nr. 634/1971 om udlæg og udpantning side 19 og 108-109. Nedlæggelsen af hovedparten af sognefoged-distrikterne, jfr. de almindelige bemærkninger til forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m. v. I, B, 5, har dog gjort det nødvendigt at foretage flere ændringer af 1970-loven end foreslået af udlægsudvalget, og justitsministeriet har derfor fundet det rigtigst, at der gennemføres en helt ny lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v. Ændringen af lovens titel skyldes,

at udpantning bortfalder som en selvstændig inddrivelsesform, jfr. betænkningen side 25-26. Udpantning skal fremtidig i det hele foregå efter reglerne om udlæg, jfr. § 478, stk. 2, i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m. v. og betænkningen side 38-39.

Betækningsudkastet har været forelagt for præsidenterne for østre og vestre landsret, sø- og handelsretten i København, Københavns byret og Århus by- og herredsret, Den danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Foreningen af politimestre i Danmark, Foreningen af politiassessorer og politifuldmægtige i Danmark, politidirektøren i København, justitsministeriets strukturudvalg vedrørende politiet, advokatrådet, finansministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner og Foreningen af pantefogeder i Danmark. Et af justitsministeriet udarbejdet lovforslag har endvidere været forelagt for finansministeriet og Kommunernes Landsforening.

Lovforslagets gennemførelse vil ikke medføre administrative konsekvenser eller forøgede udgifter for det offentlige.

I bilag til lovforslaget er den gældende lov og lovforslaget optaget som paralleltekster.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.**Til § 1.*

Efter § 1, stk. 1, i den gældende lov gælder loven for udpantning for skatter, afgifter, bøder og andre ydelser, der opkræves eller inddrives af amtsruerne (amtskattinspektoraterne), toldvæsenet eller kommunerne. Justitsministeren kan efter § 1, stk. 2, fastsætte bestemmelser, hvorefter loven også skal gælde for udpantning for andre ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige. Denne fremgangsmåde forekommer unødigt kompliceret, og det foreslås derfor i stedet, at lovens område udvides til at omfatte inddrivelse af alle ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret. Udvidelsen betyder ikke, at pante- og toldfogedernes kompetenceområde udvides tilsvarende. Disse fogeder skal som hidtil kun kunne foretage udlæg for de ydelser, der omfattes af §§ 2 og 3, medmindre andet bestemmes efter § 4, stk. 1.

Til §§ 2 og 3.

Bestemmelserne svarer i alt væsentligt til §§ 2 og 3 i den gældende lov. I § 2 er det dog præciseret, at pantefogederne også skal foretage udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner.

Til § 4.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til den gældende lovs § 4.

I *stk. 2*, der svarer til § 1, nr. 1, i udlægsudvalgets udkast, er det udtrykkeligt nævnt, at de udlæg, som ikke er henlagt til pante- eller toldfogeder, foretages af fogedretten.

Til §§ 5-8.

Efter den gældende lovs § 5 foretages udpantningen, hvis ikke andet er bestemt i loven, efter reglerne i retsplejelovens kapitel 54, således at bestemmelserne om sognefogedernes udpantningsvirksomhed anvendes på pante- og toldfogeder. Denne bestemmelse har udlægsudvalget i det væsentlige foreslået opretholdt, jfr. udvalgets udkast, § 1, nr. 2. Nedlæggelsen af hovedparter af sognefogeddistrikterne, og den heraf følgende udeladelse af § 503 om sognefogeder i udlægsudvalgets udkast til lov om ændring af retsplejeloven, har imidlertid gjort det nødvendigt at overføre de regler, som indeholdes i udkastets § 503, stk. 3 og 4, første led, til loven om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til § 5, stk. 1, første led, i udlægsudvalgets udkast, jfr. dettes § 1, nr. 2.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til § 503, stk. 3, i udlægsudvalgets udkast til lov om ændring af retsplejeloven og § 5, stk. 2, i udvalgets udkast til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til gældende ret. Efter bestemmelsen i § 494, stk. 3, i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m. v. bør der i almindelighed ikke træffes bestemmelse om fremstilling ved politiet, når det må anses for overvejende sandsynligt, at der ikke under forretningen kan opnås hel eller delvis dækning af kravet. I tilfælde, hvor der er hjemmel til at foretage indeholdelse i skyldnerens løn for kravet, vil det dog undertiden kunne være nødvendigt at lade skyldneren fremstille for at fremskaffe oplysning om skyldnerens arbejdsgiver, og det foreslås derfor, at bestemmelsen i retsplejelovens § 494, stk. 3, ikke skal være til hinder for, at fremstilling sker i sådanne tilfælde.

Til § 8.

Til stk. 1. Efter § 490 i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m. v. kan udlægsforretning ikke forlanges afholdt hos en skyldner, hos hvem det under en tidligere forretning inden for det sidste år ikke har været muligt at opnå dækning, medmindre der er rimelig grund til at antage, at skyldneren ejer aktiver, hvori udlæg kan foretages, eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, som gør det rimeligt at afholde udlægsforretning. Formålet med denne bestemmelse er i første række at undgå, at parterne og det offentlige påføres udgifter ved afholdelse af udlægsforretninger, som på forhånd må forventes at ville blive resultatløse på grund af skyldnerens insolvens. Reglen virker ikke hensigtsmæssig ved inddrivelse af skatter og afgifter, der forfalder periodisk flere gange om året. Nye skatte- og afgiftskrav vil endvidere kun opstå i tilfælde, hvor skyldneren har haft indtægter under en eller anden form. Under hensyn hertil samt til, at det offentlige må antages at være i stand til at tage de nødvendige sociale hensyn i forbindelse med tvangsinddrivelsen, foreslås det, at bestemmelsen i retsplejelovens § 490 ikke skal gælde for udlæg, som foretages af pante- eller toldfogeder, d. v. s. udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af kommuner, amtskommuner eller toldvæsen, jfr. §§ 2 og 3.

Til stk. 2. Efter bestemmelsen i § 478, stk. 3, 1. pkt., i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m. v. tilkommer retten til tvangsfuldbyrdelse også den, der har håndpant i en fordring. Justitsministeriet har overvejet, om denne bestemmelse burde udvides til også at gælde i tilfælde, hvor der foretages udlæg i en fordring. Man er imidlertid vejet tilbage herfra under hensyn til, at fordringshaveren ikke ved udlægget får rådighed over det pågældende dokument, jfr. § 523, stk. 2, i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m. v., hvorefter fogedretten ved udlæg i værdipapirer og fordringer, for hvilke skriftligt bevis er udstedt, skal tage dokumentet i forvaring. Tilsvarende praktiske vanskeligheder opstår ikke, når udlægget foretages af en

pante- eller toldfoged, og bestemmelsen i retsplejelovens § 478, stk. 3, 1. pkt., foreslås derfor gjort anvendelig i tilfælde, hvor disse fogeder har foretaget udlæg i en fordring.

Til § 9.

Stk. 1 svarer til § 7, stk. 2 og 3, i den gældende lov.

Stk. 2 svarer bortset fra sproglige ændringer til § 7, stk. 2, i udlægsudvalgets udkast, jfr. dettes § 1, nr. 4.

Til §§ 10 og 11.

Bestemmelserne svarer til §§ 8, 9 og 11 i den gældende lov.

I dette bilag opføres i venstre spalte lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v. i den nugældende formulering, medens lovforslaget opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 1. Loven gælder for udpantning for skatter, afgifter, bøder og andre ydelser, der opkræves eller inddrives af amtstuerne (amtsskatteinspektorerne), toldvæsenet eller kommunerne.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter loven også skal gælde for udpantning for andre ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige.

§ 2. Udpantning for ydelser, der opkræves eller inddrives af kommunerne, foretages af pantefogder, der ansættes af kommunen.

Stk. 2. En pantefoged skal efter anmodning foretage udpantning for ydelser, der opkræves eller inddrives af andre kommuner.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om forretningernes foretagelse.

Stk. 4. Udgifter i forbindelse med udpantningsforretninger, der foretages af pantefogder, herunder vederlaget til vidnerne under forretningen, afholdes af den kommune, der har ansat pantefogden.

§ 3. Udpantning for ydelser, der opkræves eller inddrives af toldvæsenet, kan foretages af personer, der er bemyndiget dertil af toldvæsenet (toldfogeder).

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om forretningernes foretagelse.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter pantefogder og toldfogder kan foretage udpantning for ydelser, der ikke er omfattet af §§ 2 og 3.

Forslaget.

§ 1. Loven gælder for inddrivelse af skatter, afgifter, bøder og andre ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

§ 2. Udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af kommuner eller amtskommuner, foretages af pantefogeder, der ansættes af kommunerne.

Stk. 2. En pantefoged skal efter anmodning foretage udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af andre kommuner eller af amtskommuner.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om forretningernes foretagelse.

Stk. 4. Udgifter i forbindelse med udlægsforretninger, der foretages af pantefogeder, afholdes af den kommune, der har ansat pantefogeden.

§ 3. Udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af toldvæsenet, kan foretages af personer, der er bemyndiget dertil af toldvæsenet (toldfogeder).

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om forretningernes foretagelse.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter pante- og toldfogeder kan foretage udlæg for ydelser, der ikke er omfattet af §§ 2 og 3.

Stk. 2. Udlæg, som ikke foretages af pante- eller toldfogeder, foretages af fogedretten.

Gældende formulering.

§ 5. Udpantningen foretages, hvis ikke andet er bestemt i loven, efter reglerne i retsplejelovens kapitel 54, således at bestemmelserne om sognefogdernes udpantningsvirksomhed anvendes på pantefogder og toldfogder, og således at afgørelser om indsigelser efter retsplejelovens § 604 mod udpantninger foretaget af disse personer træffes af fogden i den retskreds, hvor skyldneren har hjemting, eller, hvis udpantningsforretningen er begyndt på det sted, hvor skyldneren driver erhvervsmaessig virksomhed, jfr. § 8, af fogden i den retskreds, hvor virksomheden ligger.

§ 6. Udpantning foretages uden fogdens kendelse efter retsplejelovens § 598.

§ 7. Er forkyndelse ikke allerede sket, foranlediger den myndighed, som skal foretage udpantningen, at der forkyndes en

Forslaget.

§ 5. Udlæg foretages, hvis ikke andet er bestemt i loven, efter reglerne i retsplejelovens kapitler 45-47.

§ 6. Fogedretten træffer afgørelse om indsigelser mod udlæg, som fremsættes over for pante- eller toldfogeder. Afgørelsen træffes efter reglerne i retsplejelovens §§ 499-503. Pante- og toldfogeder kan henskyde tvivls spørgsmål til fogedrettens afgørelse, selv om der ikke fremsættes indsigelser.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 træffes af den fogedret, som skulle have foretaget forretningen, hvis denne ikke havde været henlagt til de nævnte fogeder.

Stk. 3. Under forretningen kan indsigelser fremsættes over for pante- eller toldfogeden, der underretter fogedretten om indsigelserne. Efter forretningen kan indsigelser fremsættes over for fogedretten inden for et tidsrum af 14 dage fra forretningens foretagelse.

§ 7. Pante- og toldfogeder kan træffe bestemmelse om fremstilling af skyldnere ved politiets foranstaltning efter reglerne i retsplejelovens § 494, stk. 2 og 3. Der kan uanset bestemmelsen i retsplejelovens § 494, stk. 3, træffes bestemmelse om fremstilling for at fremskaffe oplysning om skyldnerens arbejdsgiver til brug for lønindeholdelse.

Stk. 2. Bestemmelse efter retsplejelovens § 497, stk. 2, kan kun træffes af fogedretten.

Stk. 3. Pante- og toldfogeder må ikke uden bemyndigelse fra fogedretten undersøge skyldnerens person.

§ 8. Bestemmelsen i retsplejelovens § 490 gælder ikke for udlæg, som foretages af pante- eller toldfogeder.

Stk. 2. Bestemmelsen i retsplejelovens § 478, stk. 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor en pante- eller toldfoged har foretaget udlæg i en fordring.

Gældende formulering.

meddelelse for skyldneren med oplysning om, hvilke ydelser udpantningen omfatter, og hvornår udpantningen tidligst vil blive begyndt.

Stk. 2. Forkyndelse for de enkelte skyldnere kan erstattes af en bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade.

Stk. 3. Forkyndelse og bekendtgørelse kan først ske efter sidste rettidige betalingsdag, og udpantning kan tidligst begyndes en uge efter forkyndelsen eller bekendtgørelsen.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter udpantning kan foretages uden forudgående forkyndelse eller bekendtgørelse, såfremt skyldneren på anden måde er gjort bekendt med, at udpantning uden yderligere meddelelse vil blive begyndt på en nærmere angiven dag, der tidligst kan være en uge efter sidste rettidige betalingsdag.

§ 8. Udpantningsforretningen kan begyndes i den retskreds, sognefogeddistrikt, kommune eller tolddistrikt, hvor skyldneren driver erhvervsmaessig virksomhed. Forkyndelse kan i så fald ske på forretningsstedet.

§ 9. Den myndighed, der skal foretage udpantningen, kan beramme forretningen til begyndelse på sit kontor.

§ 10. Pante- og toldfogeder kan fortsætte en udpantningsforretning uden for vedkommende kommune eller tolddistrikt.

§ 11. Fra den dag, da udpantning kan foretages, jfr. § 7, kan skyldneren med frigørende virkning betale det skyldige beløb til den, der skal foretage udpantningen. Vedkommende kommune eller toldvæsenet kan dog bestemme, at betaling til pantefoged eller toldfoged kun kan ske under udpantningen.

Stk. 2. Ansvar for de modtagne beløb påhviler for en sognefogeds vedkommende statskassen og for en pantefogeds vedkommende den kommune, der har ansat ham.

Forslaget.

§ 9. Forkyndelse for de enkelte skyldnere kan erstattes af en bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade. Bekendtgørelse kan først ske efter sidste rettidige betalingsdag, og udlæg kan tidligst foretages 7 dage efter bekendtgørelsen.

Stk. 3. Udlæg kan foretages uden forudgående forkyndelse eller bekendtgørelse, hvis dette tydeligt er angivet på indbetalingskort eller anden skriftlig meddelelse til skyldneren, hvori beløbets størrelse og sidste rettidige indbetalingsdag er anført. Udlæg kan tidligst foretages 7 dage efter sidste rettidige betalingsdag. Gives meddelelse efter sidste rettidige betalingsdag, kan udlæg tidligst foretages 7 dage efter afsendelsen af meddelelsen.

§ 10. Pante- og toldfogeder kan tilsige skyldneren til forretningen, såfremt denne foretages i den kommune eller det tolddistrikt, hvor skyldneren har bopæl eller opholdssted, eller hvorfra han driver erhvervsmaessig virksomhed.

§ 11. Fra den dag, da udlæg kan foretages, kan skyldneren med frigørende virkning betale det skyldige beløb til den, der skal foretage udlægget. Vedkommende kommune eller toldvæsenet kan dog bestemme, at betaling til pante- eller toldfoged kun kan ske under forretningen.

Stk. 2. Ansvar for de beløb, som betales til en pantefoged, påhviler den kommune, der har ansat ham.

Gældende formulering.

§ 12. Loven træder i kraft den 1. februar 1970.

Stk. 2. Loven gælder også for ydelser, der er forfaldet til betaling før lovens ikrafttræden. Der kan dog ikke foretages udpantning for ydelser, for hvilke udpantningsfristen efter de hidtidige regler er udløbet før dette tidspunkt.

Stk. 3. Lov om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m., jfr. lovbeholdtgørelse nr. 196 af 31. maj 1968, ophæves.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Forslaget.

§ 12. Loven træder i kraft den 1. januar 1974.

Stk. 2. Lov nr. 9 af 29. januar 1970 om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v. ophæves.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.